

mitjans

setmanari

d'actualitats

No hi ha sessió municipal que no hi manquin com a mínim deu regidors.

Així es vetlla pels interessos de la ciutat?

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

PLAGIANT DALÍ

"Gossos lladrant la lluna,"

L'home que per damunt dels interessos de la ciutat, sobreposa els seus interessos personals, és indigne de dir-se ciutadà.

Ni ironia, ni insult

Amb plena consciència de la nostra responsabilitat ciutadana, hem deixat passar unes quantes hores, moltes, abans de fer la present editorial, rèplica, com compendran els nostres llegidors, a la injusta acusació que Darius Rahola, des de la primera plana del seu diari llençà damunt nostre el passat dilluns.

Ho hem fet expressament. Si nosaltres haguéssim escrit aquesta editorial de seguida d'haver llegit l'inqualificable solt d'«El Autonomista» no fariem avui una crítica serena i reflexiva. Emportats a les regions més altes de l'odi per aquesta mala passió del despit, la més fina ironia i l'insult més barroer haurien eixit de les nostres plomes. Cas deplorable i llastimós; nosaltres que som respectuosos en tothom i que de la política no n'hem fet cap mercantilisme, hauríem descendit al nivell en què es troben avui situats Darius Rahola i «El Autonomista» després de la publicació del solt en qüestió.

Sortosament no som nosaltres qui hem de dir quin és aquest baix nivell. El públic sensat i intel·ligent que llegí el darrer número de REFLEX no veié en cap dels nostres escrits al·lusius a Rahola i al seu diari matèria delictiva considerada com injúria. En el comentari que originà la seva nota, es feia la crítica del President del Centre Republicà cessant, com es podia haver fet la crítica de qualsevol altre president que aquell dia hagués deixat d'ésser-ho. Si el cronista encarregat de la secció «Els fets de la setmana» considerà que l'actuació de Rahola com a President d'aquella casa fou una cosa desencertada, ¿per què aquest, en lloc de contestar com a tal, baixà al terreny dels odis personals i a l'insult groller i pocasolta?

Rahola podia haver donat des del seu diari un desmentiment rotund i contundent a l'atreu cronista que l'acusà de mal President, enumerant i provant als actes meritosos que com a tal portà a cap en els temps difícils de la Dictadura, temps en què sols quedaven al carrer els mals republicans que comptaven amb el favor oficial dels Governadors primorriveristes i visitaven presons i més presons «els bons republicans de tota la vida» ¿Per què Rahola no ho féu? No molt difícil seria esbrinar-ho pels qui

d'aprop hem seguit la vida política dels homes representatius a la ciutat de Girona.

Escriu Rahola contestant a un paperot que li han ensenyat i sosté que aquest només diu *coses insidioses* dels republicans de tota la vida.

Trista i ridícula contradicció la del senyor Rahola. Si REFLEX és un paperot ¿per què donar a les crítiques que aquest publica la importància que els hi dóna? ¿per què dedicar el lloc d'honor del seu diari a contestar a una d'aquestes crítiques? Sortosament per nosaltres, Rahola no és l'opinió gironina. I les proves d'afecte i estímul que hem rebut en el decurs de la setmana afegit a la venda cada dia creixent de REFLEX, són prou eloqüents per a dir-nos moltes coses i encoratjar-nos a seguir endavant en la difícil tasca que ens hem emprès.

Repassi Rahola tots els números publicats. En cap d'ells trobarà insídies pel republicans. Sí trobarà censures i més censures de tots aquells que dient-se'n, prescindint en absolut que han passat vuit anys de dictadura i no recordant que els principis bàsics de la democràcia republicana són diferents que els de la monarquia, actuen d'una manera sectària en el sí de la Corporació Municipal. De tots aquells que quan no tenen arguments per a combatre als que els oposa l'oposició s'arrapen a demanar una votació nominal perquè saben que la disciplina política que sostenen entre llurs companys els donarà la raó que en el terreny de l'argumentació no s'han sabut guanyar.

I com que nosaltres també en som

de republicans de tota la vida i àdhuc i tot alguns dels nostres homes s'han trobat a les avançades del perill, no podem permetre que uns altres republicans, per conveniències de partit, tirin per terra el què nosaltres entenem per democràcia republicana.

Digui Rahola on són les insídies que el nostre «paperot» ha llençat. Si les troba i les publica, aleshores podrà dir, amb raó, que els homes de REFLEX només som bons que per omplir un paperot de mala mort. Si les cerca i no les veu en lloc, Rahola no té més remei, en honor a la veritat i al seu bon nom periodístic, que retirar la falsa acusació que llençà.

Hem escrit seriosament i amb consideració. No hem volgut emprar ni la més fina ironia perquè fa sang, ni l'insult més groller perquè denigra a qui el diu.

Rahola pot estar satisfet.

D. ESCUDER I RIGAU

Girona pot ésser una ciutat de turisme.

Gironí: Orienta i guia als forasters que ens visitin.

SASTRERIA MATEU

Rambla Verdaguier, núm. 4

G I R O N A

Trajos i abrics a mides de 65 pessetes. Abrics confeccionats a tots preus
Tall immillorable

CASA REXACH

Jocs de taula i llit - Varietat de mides i qualitats

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

Sorolls de motor

Run... run... ruuun...

Aquesta és la fressa del motor d'un avió que vola una miqueta enlaire.

Ti... ti-ti... tiiii-ti... patim, patam.

Això és l'aparell de telegrafia sense fils que treballa intensament.

A dalt de l'avió el pilot i l'observador sostenen aquest diàleg:

Pilot— Amb l'estona que fa que volem ja devem estar per sobre la Guínea, no?

Observador.— Ca home, ca, sobre Girona i encara gràcies... i a propòsit fa estona que estic observant unes coses blanques que és belluguen i... hom diria que ens fan senyals.

Pilot.— Eh! Què em dius? ¿Que vols dir que hi ha camp d'aterratge a Girona?

Observador.— Oh no, però les coses blanques jo les veig i àdhuc com insisteixen en indicar-nos quelcom.

Pilot.— Doncs cuita telegrafia tot seguit a la nostra base.

Ti... tiii-ti... ti... patin... patam.

(L'observador també és telegrafista i nerviosament manipula el manipulador). (1)

Les ones hertzianes surten bruntzint de la cabina i nosaltres que estem a l'aguait correm al darrera, sostenim una petita lluita i per fi les estaquem ben estacades fent via "chez nous".

A casa tranquil·lament assegut traduïm directament del Morse (2) el següent:

E A J-1. Girona N S E i O. El vent bufa. Ens fan senyals draps blancs que fem. Esperem ordres.

Com un cop de massa al cap, i amb la clarividència fosfòrica que ens és peculiar a tots els que som de REFLEX, ho comprenen tot, ens arrapem al timbre de la porta i fent ús del Morse els hi contestem això:

C. O. M. P. A. S. 3x4. Ací redacció REFLEX. Lamentable equivocació. Senyals imaginàries. Llençols

i calçotes que vent belluga i adornen el carrer Jaume I.

Sortim fora el balcò, mirem enlaire i veiem com l'avió fa una volta de campana, i molt enfurismat pel que es veu s'en va cap el Sur.

Run... ruuun... run ¡Bum! ¡Pef! ¡Pif! run...

JEAN D'ABADIE i SMOKING

(1) Vaja paràgraf jeh!

(2) Nosaltres el sabem aquest idioma, així com l'esperanto que tots sabem son llengües internacionals.

GIRONA

Les Pedreres i la Vall de S. Daniel

Rebent la carícia d'un sol, que quasi podria qualificar-se de primaveral... pujant pedreres amunt, fins dalt la Torre d'Alfons XII, hom gaudeix de l'esplèndid quadre, quasi total, de nostra aimada Ciutat: A la dreta es relleuen de magestat sobirana, les artístiques cúpules gegantines, de la nostra Santa Seu, i Sant Feliu: Allà lluny... en mig de bellíssimes perspectives de llum, es deixen entreveure, (com soldats formats en files) les magnífiques arbredes que engarlanden la Devesa: Nombroses vies de comunicació que separen de la Urbs... S'ou el rumor suau de la Ciutat... i també com el ressò d'una alegre melodia, les veus argentines dels infants que inconscients encara de la lluita de la vida, satisfets juguineigen... Tot divagant, contemplo els espirals del fum de les gegants «xeme-neies» i no puc menys que reverenciar aquest símbol del treball, que dignifica i enalteix a l'home...: Passant per poètics camins, embaumats de fari-gola i de l'herbei camperol... hom admira, amb vertadera devoció, a dalt mateix d'un bell pla, les despulles insepultes que foren en dades llunyanes i glorioses «Monastir de Caputxins».

Per altra part, contemplo encisada, la xamosa i fantàstica «vall» que

pletòrica a tot temps d'encant, i bella, vessa generosament Mare Natura: En contemplar per una i altra part aquest esplendorós «pessebre» vivent... la fantasia voleia per tot aquest entorn, sentint-se transportada de la profunditat de l'abim... a la grandesa de la immensitat de l'espai. I

¡Tarda esplendent... que portes la carícia d'un sol primaveral... els teus raigs benèfics, saturats de la flaira sanitosa de tot aquest ambient, són un poderós lenitiu que allunyen l'amargor de la vida, transmetent al feble cor, ànsies de viure...!

I de retorn, contenta i joiosa embaumada de perfum i poesia per la bellesa que he gaudit... veig una floreta branca i rosa que somriu en l'hort d'una «Masia» de l'amatller gentil... ja florit.

PILAR MARCH.

Girona, Febrer 1932

Primer amor

Aquella roca grandiosa que s'aixeca en la blavor sobre de l'aigua escumosa recorda el meu primer amor.

Lluna clara i platejada reflectant-se sobre el mar, en una nit estel·lada que convidava a somniar. Juntets, dalt d'aquella roca, rublerts de felicitat un petonet en la boca va dir-me que era estimat. Lluny, barca lluminosa i destacant-se en la foscor sobre de l'aigua negrosa, va sentir aquell petó. Únic testimoni fou d'aquell idil·li d'amor, record que avui en commou abrusant-me de dolor.

Aquella roca grandiosa que s'aixeca en la blavor sobre de l'aigua escumosa recorda el meu primer amor.

C.

La Sessió de l'Ajuntament

Una sessió ensopida-Deu regidors que fan campana-Les parades de la Rambla i els escombriaires-La direcció única-Un discurs «certament» del senyor Colomer sobre els cartells que es claven per les parets-El Sr. Valls s'ens destapa i ens ofereix el més gran discurs de la seva vida Consistorial. Ha dit, textualment: «Ja ho farem»

Comencem a les 7'20.

Hi assisteixen els senyors Busquets, Valls, Dalmau, Palol, Rahola, Vidal, Ribas, Vinardell i Cerezo.

Com poden veure hi ha només nou regidors. Una vergonya!

Esperem que no tardarem en anar a les sessions municipals els redactors de REFLEX.

A les 7'25 entren els senyors Colomer i Escatllar.

Queda aprovada l'acta de la sessió anterior.

DESPATX OFICIAL

Es llegeixen:

—Una comunicació del Governador Militar de Girona donant compte d'haver marxat destinada a Figueres l'ambulància sanitària que estava descatalogada a aquesta ciutat.

Una altra del mateix senyor sobre començament de l'enderroc del baluard del Governador.

Una altra de l'Administració de Rendes Públiques demanant el nomenament d'un pèrit de l'Ajuntament.

(Entra el Sr. Tomàs i seguidament el Sr. Busquets).

—Una lletra de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis notificant que ha vist amb satisfacció els desitjos de l'Ajuntament de Girona per a celebrar a aquesta ciutat la festa de la Vellesa i oferint estudiar la petició del Consistori gironí.

—El Tribunal Tutelar tramet les nòmines del quart trimestre de l'any passat.

—Una lletra d'Arnedo demanant un donatiu de l'Ajuntament per tal d'engruixir una subscripció oberta

per a mitigar en el possible el dolor sofert pels familiars de les víctimes del 5 de gener d'aquest any.

—El ciutadà senyor Salvador Claret que té un automòbil «Renault» n.º 37.385 sol·licita permís per dedicar-se a la indústria del taxi.

—El doctor Víctor Cunill de l'Acadèmia de Medicina té de donar una conferència a Girona. El Sr. Joaquim Castany demana el saló d'actes per aquesta conferència.

El PRESIDENT.—Parla per demanar la cessió del saló d'actes de la Biblioteca Municipal per a que el senyor Ruiz Pancés, de Barcelona, dongui una conferència sobre «L'indult i la Constitució».

—Una comunicació del director de la Biblioteca notificant haver rebut el mobiliari per a la mateixa.

Aprofita l'ocasió per a demanar en destí al mateix centre:

Una taula i tres seients per a la mateixa.

Un fitxer pel catàleg de llibres

Un rètol exterior «Biblioteca-Museu de Girona».

—El director tècnic de l'escorxador demana es cobreixin les vacants del personal d'aquell establiment amb elements joves. Necessitat de què es declarin dues vacants d'aprenents donant un espai de vint dies per a la presentació d'instàncies.

DICTAMENS

De Governació:

Sobre concessions de lloc de venda en el mercat de la Peixeteria a Josepa Mir acordant de conformitat amb lo sol·licitat mitjançant el pagament

mensual de 70 pessetes i un dipòsit definitiu d'una mensualitat.

Vista la instància dels venedors de la Rambla sobre l'hora de venda es disposa s'acordi de conformitat mitjançant les condicions següents:

1.ª Que el servei de neteja comencin a les onze del matí.

2.ª Que totes les parades, sense excepció, estiguin retirades a les 12 del migdia.

3.ª Que a la tercera penyora que s'imposi a un venedor per retard de l'hora se'ls retiri el permís de venda.

—Un altre dictamen d'Hisenda donant compte de la disconformitat dels Srs. N. Sitges i altres signants del Pont Major amb les qüotes que se'ls ha imposat. Informada degudament la Comissió ha de reconèixer— diu— que procedeix fixar qüotes més baixes que les fixades a aquests senyors atenent-se a les raons que han donat per demanar la rectificació.

(S'aprova)

El PRESIDENT.—Dóna compte que està a la disposició dels senyors regidors tots els documents que havia demanat el Sr. Pasqual referents a les fàbriques de ciment.

El Sr. CEREZO.—Demana que es llegeixi el dictamen tècnic sobre aquestes fàbriques i que passi a la Comissió de Governació.

El Sr. BONMATI.—Jo crec que això era una cosa que interessava al Sr. Pasqual. No essent així, podria dexar-se vuit dies damunt la taula.

El Sr. CEREZO.—Crec que podria passar a la Comissió de Gover-

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

nació, perquè, sens dubte, aquest era l'intent del Sr. Pasqual.

El Sr. TOMAS. — Pregunta a aquell dictamen sobre les mateixes fàbriques, de quina comissió era.

El PRESIDENT. — De Foment.

El Sr. TOMAS. — No sap que a la Comissió no s'hagi parlat mai d'això.

El Sr. VIDAL. — Probablement el Sr. Tomàs estarà equivocant.

El PRESIDENT. — A la sessió passada el Sr. Pasqual va demanar la recopilació d'aquests documents. Res més.

El Sr. BUSQUETS (N). — Parla d'un altre assumpte. Recorda cert acord sobre la direcció i velocitat dels «autos», També diu que no s'ha fet res sobre unes plaques indicadores de direcció.

El Sr. COLOMER. — Certament aquestes plaques s'han de fer en una fàbrica que, certament, no poden fer-ho en quantitats petites. Esperen comandes d'altres Ajuntaments per fer-les en gran quantitat. Certament, tan bon punt aquesta casa tingui comandes que s'agermanin amb les de l'Ajuntament de Girona es durà a cap la fabricació.

El Sr. BUSQUETS (N). — Molt bé, però com comprendrà el senyor Colomer, no podem estar supeditats a les conveniències d'una casa industrial ja que aquesta pot tenir d'esperar sis mesos o un any, atenent-se, però, a aquestes raons, podria fer-se quelcom interí.

El Sr. COLOMER. — Certament, es pot fer així.

El Sr. DALMAU. — Elena Larrieu, la concertista de piano, està a punt d'entornar-se'n al seu país natal. Abans de marxar cap a l'Argentina vol manifestar el seu agraïment per les atencions de Girona envers ella i ha ofert un concert benèfic.

El Sr. Dalmau sol·licita que el destí dels ingressos d'aquest concert es destinin a la Cantina Escolar.

Demana que l'Ajuntament acordi acceptar l'oferta de la senyoreta Ele-

na Larrieu, destinar el producte a la Cantina Escolar i que es faculti a la Comissió Central per fer tot el referent a aquest concert benèfic que es celebrarà el setze d'aquest mes.

(Així s'acorda)

Després de fer consideracions sobre l'alçada de les cases dels carrers nous de Girona. Parla d'uns anuncis que aquests dies han sortit en una mena de llençols que s'han extès de cap a cap de la Rambla. Diu que no té coneixement que s'hagi donat cap permís. En defensa de l'estètica urbana i dels interessos municipals, creu que l'Ajuntament té d'intervenir.

El Sr. TOMAS. — Demana que es fixi a cada guàrdia municipal una zona de vigilància i que aquest siguin (Entra el Sr. Busquets Llorenç), els qui denunciïn a les comissions corresponents les petites deficiències d'urbanització de la seva zona.

El Sr. COLOMER. — Diu que «el regidor que fa ús de la paraula, ha demanat la paraula per posar de manifest que quan l'Ajuntament es disposa a rebre els baluards, es fixessin els «lindes» dels terrenys que devien passar a l'Ajuntament amb els dels propietaris propers». Dubta que les alineacions actuals no corresponguin a les d'uns plànols fets per el comandant M. Valls en 1904. Diu que certament fóra convenient que es cridi als propietaris colindants i de comú acord es fixin les alineacions definitives.

El PRESIDENT. — Es pot acordar així i que passi a la Comissió...

(Així s'acorda).

El Sr. RIBAS. — Prega que es compleixi un acord de Foment i no es

permeti posar cartells a les parets de qualsevol manera.

Prega a l'alcaldia que dongui les ordres pertinents a evitar-ho. Senyala que àdhuc en els arbres de la Devesa n'hi havien amb l'agravament de que no paguen cap arbitri a l'Ajuntament.

El Sr. COLOMER. — Certament si el Sr. Ribes no hagués dit, això, dintre de poc hagués vingut un dictamen de Foment en aquest sentit. Assenyala, també, lo dels anuncis dels arbres i diu que cal que hi hagi la deguda vigilància.

El PRESIDENT. — Diu que sempre es podrà posar una penyora a la casa anunciant que ho faci així.

El Sr. TOMAS. — Diu que això de les «carteleras» ho creu bé per els espectacles però no per tota mena d'anuncis ja que per això precisarien «carteleras» molt grans.

El Sr. COLOMER. — Certament les «carteleras» seran grans i tindrem lloc per els espectacles i per els altres anuncis.

El Sr. TOMAS. — (Es mostra escèptic).

El Sr. RIBES. — Diu que a la Biblioteca hi ha un paperet que senyala els hores de lectura. Demana que es posi una placa...

El PRESIDENT. — Totes les coses s'aniran fent, senyor Ribes.

El Sr. VALLS. — (Que per fi! és la primera vegada que parla en moltes sessions, ens va fer sentir la seva veu que desconeixiem, dient textualment: «ja ho farem».

Com que al Sr. Valls se li han acabat les poques «xerraderes» que tenia i, pel que es veu, ja ho ha dit tot, el senyor Palol diu que això s'ha acabat. Remena una mica el «sonajero» i... al carrer! Són prop de les vuit.

I el senyor Bassols, quan anirà a les sessions Municipals?

Apa, senyor Bassols, no tingui por! Ni el senyor Vidal ni el senyor Cerezo—que son els que fan cara de més mal gènit—no s'han menjat mai cap criatura!... Que nosaltres ho sapiguem, eh!?

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

G I R O N A

Tintoreria "Els Mil Colors" d'ANTONI GÜELL

LA MÉS RÀPIDA EN L'ENTREGA DELS ENCÀRRECS ENCOMANATS

CASA CENTRAL: Rambla Llibertat, 3

GIRONA

Esports

VISIÓ RÀPIDA

Tres quinze de la tarda. Diumenge. Sol en abundància. Dones boniques. Un camp d'esports ple. A vesper. Vint-i-dos jugadors que es preparen per a una lluita esportiva. Hi ha en litigi una copa d'argent ofrenada per Joan Andreu, propietari de l'Exprés Bar. La veiem al centre del camp. Les irradiacions que d'ella en surten fan l'efecte dels colors de l'Arc de Sant Martí. Passa un ocell. No podia ésser més oportú. El ram d'olivera ens l'imaginem nosaltres i presentim un bon partit de fútbol ple de bellesa, gens brutal i sense estridències.

* * *

Surten al camp onze homes. Són gironins. Fan corre i saltar d'un lloc a l'altre una esfera de cuir anomenada pilota. Més homes. També són onze. Ens diuen que són de la terra del peix fregit. Ens ho creiem. Tots ens coneixem. Presentacions. Sabem que els gironins s'anomenen Boix, Martinell, Farró, Flavià, Comes, Cases, Ferrer, Coll, Clara, Escuder i Torrelles. Més presentacions. Passen un a un, els homes de Palafrugell. Bru, Blanc, Seira, Pons, Castelló, Bussot, Abelard, Ametller, Miquel, Reixac i Cabanes, són ja amics nostres. A tots bona sort.

* * *

Cinc americanes enribatades de blanc. Es distribueixen pels llocs estratègics del camp. Un va al centre del mateix i toca un xiulet. Surten dos homes d'ambdós onzes i juguen, públicament, a presència de les autoritats civils i militars, a les xapes. Quin atreviment! Una encaixada ben esportiva i ben amical. Un «petit garçon» inicia la sortida. Mans que s'ajunten i un soroll perllongat ens diu que aplaudeixen. El joc ja ha començat. Qui guanyarà?. És difícil pronosticar-ho!

* * *

Ja hi som. Partit d'emoció. Partit bell. Tots estan segurs. La bola corre

d'un lloc a l'altre i ningú sap quan s'aturarà. Tots posen a la palestra unes ganes enormes per assolir la victòria. Ja està. Una part de la mateixa sembla assolida. Uns cabells estarrufats salten per alcançar l'esfèric. Surt un peu i fica a la xarxa que defensa el Palafrugell la primera pilota de la tarda. Barrets enlaire. Mocadors blancs que voleien. Abraçades. Un a zero. Portem trenta cinc minuts de joc intens i emotiu. Noves jugades. Noves emocions. El marcador no varia. Un xiulet llarg d'un dels homes enribetats que es diu Prats, dóna a conèixer que ha finit la primera part.

* * *

Ja hi tornem ésser. Cinc minuts de descans han refet als vint-i-dos homes de tres quarts de corre accelerats per Vista Alegre. Hi ha petites variacions als equips. Abelard es retira i passa un reservista a ocupar el seu lloc. Del gironins és Torrelles qui ha estat substituït per Tarradelles. Nou moviment. Nova rítmica. Els homes es mouen com si res hagués passat i encara tenen prou forces per a començar a jugar dur.

Prats no sap evitar-ho. Noves jugades i nou gol gironí. Noves abraçades. Rialles de dona. Més barrets enlaire. Nous mocadors que voleien. És el bis del primer gol. Dos a zero. La victòria ja és nostre. Encara duren els aplaudiments quan el joc torna a posar-se en marxa. Els nervis dels jugadors estan exaltats. El nostre

Crispes faria un bon paper allí al mig. La tensió va en augment. Miquel es fica amb la mare de Cases. Aquest es fica en la persona d'ell. Miquel surt amb la cara deteriorada i es retira. Cases està satisfet. Uns minuts més tard l'americana de Prats és sacsejada. L'home, encantat, xiula el final. Els gironins han guanyat. El públic està satisfet. Els jugadors també. Una bona tarda de fútbol, una bona eotradà, una nova copa que ingressarà a les vitrines del club. Un bon sopar i un bon xampany als jugadors per tan magna victòria. Després.... res. Jugadors que es queixen i reneuen. Ni sopar, ni xampany, ni bona repartició. Són joves i els fa gràcia. Estan entusiasmats amb la victòria i el mal estar els passa de seguida.

CINEMES

Coliseu Imperial

LES LLUMS DE LA CIUTAT.— Per començar, la nostra felicitació a l'empresa d'aquesta sala que ha estat la que ha escoltat els nostres precis, servint-nos el film selectíssim de Chaplin.

«Les llums de la Ciutat» es, al nostre entendre, la més formidable de les produccions que ha portat a cap aquest actor tràgic-còmic, que, com a tal, i com cap altre, sap fer vibrar les cordes dels nostres més profunds sentiments, per fer-nos passar tot seguit amb la seva comicitat a la rialla franca i estrepitosa.

De l'interpretació, el millor elog

COLISEU IMPERIAL - Empresa Cinæ

AVUI I DEMÀ

Las luces de la ciudad

Él darrer film de Charles Chaplin (Charlot)

La millor pel·lícula que s'exhibí en 1931 al Teatre Tívoli de Barcelona

EL HOMBRE Y EL MOMENTO

per ROD LA ROCQUE i BILLIE DOVE

VARIETE

NOTICIARI FOX

PREFERENCIA 1'50—PREFERENCIA 1'50

Esports

Xerrameca Esportiva

DEMA tampoc jugarà a fútbol el primer onze del «Girona F. C.», i diumenge vinent haurà de competir amb el Palafrugell F. C.

¿Què passarà? No és pas gens difícil pronosticar-ho. Completament desentrenats els jugadors, l'equip sufrirà la primera derrota de l'anyada.

Millor que ens equivoquem!

FIGA és aquell famós botiquinero de l'equip gironí que va fer-ne de les seves quan aleshores de l'anada a Perpinyà. Pot dir-se que és el manxaire de l'equip.

Manca una cosa, Figa se la carrega; un es fa mal, Figa rep crits; la pilota és dolenta, Figa en té la culpa; i passi el que passi, sempre és Figa el responsable.

Nosaltres coneixem els jugadors gironins i sabem que no ho fan en cap mala intenció. Figa és per ells un company més i disfruten fent-lo alterar.

MORET l'excel·lent mig centre estat del Cassà F. C., està en baixa forma.

En Farró i nosaltres sabem perquè.

SABEM que un dia d'aquesta setmana visità a un prestigiós jugador gironí una alta personalitat directiva del «Júpiter F. C.»

Sembla ésser que la visita fou satisfactòria i que per tal motiu no seria d'estrenyar que per Sant Josep figuessin a l'equip del Poble Nou dos jugadors gironins, defensa un davanter l'altre.

S'ASSEGURA que entre les moltes damiselles aficionades a l'esport s'estan fent gestions per a constituir a Girona un club femení.

Girona és una de les poques ciutats de Catalunya on la dona, desgraciadament, no practica esport de cap mena. Veuríem en gust que la idea fos cosa de fàcil realització i, a tal fi, els homes que fem REFLEX ens posem incondicionalment al costat de les organitzadores.

SUREDA està treballant activament per a tornar celebrar una vetllada de boxa a l'Albèniz.

Hem parlat amb ell i ens diu que

BAR «ELDORADO» DE CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins
Local amb calefacció
CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2-Tel. 373

GIRONA

ja considera satisfet el deute que li tenia contret el públic que l'esbroncà en la sessió nocturna celebrada darrement.

Pel que és veu Sureda és «*hombre de pelo en pecho*»

MALGRAT Pasqual deixar de banda als atletes, aquests continuen llurs entrenaments com aquell que res, amb la mateixa fe de sempre i amb més entusiasme que mai.

Es d'elogiar el comportament dels mateixos bo i esperar que l'entrenament que efectuen els diumenges al matí a l'Estadi de Vista Alegre, els doni un resultat positiu a l'hora de les competicions oficials.

PER MITJA de «El Autonomista» en hem assabentat que a Girona existeix un equip de «basket-ball».

¿Per què els seus components no celebren partits al camp del Girona F. C. els dies de festa al matí?

Amb gust veuríem que aquest esport arrelés entre l'afició.

Denunciem . . .

Una altra vegada als tres o quatre veïns de la Rambla de la Llibertat (potser amb una miqueta menys aniríem més bé) que tenen les galeries coincidents sobre el pont de les peixeteries,

El dilluns d'aquesta setmana a tres quarts d'una del migdia tots els graons estaven mullats de l'aigua que s'escorria de la roba que estenen a la part de fora i era del tot impossible traspasar el pont sense sortir-ne mullat.

A totes aquelles colles, la majoria integrades per «senyoritos bien», que a altes hores de la nit, es creuen amb el dret de mortrar les seves inclinacions de besties, «bramant» pels carrers de la Ciutat, destorbant el descans al qual tenen indiscutible dret tots els veïns.

Brindem el cas als Srs. Alcalde i Gobernador, per si és possible que pels agents de la seva autoritat, es reprimeixin aquestes expansions pròpies únicament, d'una quadra per a bestiar.

Per centèsima vegada. No serà tampoc la darrera. L'existència, al mig mateix de la ciutat, d'una fàbrica de ciment instal·lada a la baixada del Molí, propietat del Sr. Josep M.ª Pérez Xifra.

Quan governaven els destins de la ciutat els homes monàrquics, els aleshores republicanes afirmaven que si algun dia tenien majoria al Consistori, ordenarien la suspensió de la mateixa.

Recordem que al principi d'ésser a l'Ajuntament l'actual Corporació, s'iniciaven gestions en aquest sentit. ¿Podríem saber com han quedat?

Estadi de Vista Alegre

Diumenge, 24 a les 3 tarda
Gran partit amistós

C. D. Anglès

contra

Girona F. C.

«Atacs despreciables»

En motiu d'un solt aparegut a la secció «Els fets de la setmana» i en la qual es feia una crítica de Darius Rahola com a President del «Centre d'Unió Republicana», motivà que aquest dirigís un atac baix i violent contra el nostre estimat redactor Damià Escuder.

Per tal de que els nostres llegidors es facin càrrec de la virulència de l'atac en qüestió, ens plau reproduir-lo íntegrament. Deia així:

«Atacs despreciables. — M'han ensenyat en paper que es publica en aquesta ciutat i que és distingeix per les seves insídies contra els republicans del nostre Consistori, si bé respecta, per rara excepció, al nostre dilecte amic i col·laborador d'«El Autonomista, Sr. Josep M.ª Dalmau, però no amb noble sinceritat, sinó segurament perquè el bilió redactor d'aquell periòdic és un empleat de la casa Dalmáu Pla, S. A.

Diu que jo he estat el pitjor President del «Centre d'Unió Republicana». Sols he de recordar que els meus estimats consocis, que m'elegiren diferents vegades—i algunes en circumstàncies ben difícils—m'han demostrat sempre el contrari. Les proves de cordialitat que he rebut de tots ells no les oblidaré mai.

Naturalment, que no he d'ésser jo mateix qui parli de la meva actuació com a President de l'antic Centre, dels bons republicans gironins. Això fóra un acte de vanitat que no he sentit mai. Però tampoc pot parlar-ne qui, essent jo President del Centre, va ésser-ne expulsat per pertorbador i indesitjable.

Res més. Hi ha atacs que són despreciables tant pel seu contingut com per la qualitat de qui n'és l'autor.—*Darius Rahola.*»

A l'endemà de la seva publicació, l'amic Escuder visità a Rahola al seu despatx periodístic, i, després d'una llarga conversa, aquest darrer rectificà de la següent faisó:

«En la edició del último lunes publicamos una réplica contra un semanario que se ha distinguido hasta ahora por sus campañas contra la mayoría de los concejales republicanos del Ayuntamiento de Gerona. Repelimos también un ataque brusco contra nuestro Director como Presidente del «Centre d'Unió Republicana».

Y, mal informados en parte, señalábamos, sin nombrarlo, como autor de lo último, a un compañero que se había distinguido formando parte de un grupo disconforme con la opinión de la mayoría del «Centre» y que en la actualidad no figura entre los socios del mismo.

Se creyó aludido don Damián Escuder. e invocando antigua amistad, se entrevistó con nosotros, pidiéndonos una rectificación, rectificación a que no nos podemos negar como hombres de honor y conciencia, que tenemos en gran estima el no perjudicar a nadie, y como el señor Escuder nos demostró plenamente que no fué él el autor del suelto que produjo nuestra justa indignación, nos place declarar que aceptamos sus explicaciones y desde luego reti-

a sus compañeros el atribuirles sus propias culpas.»

Com poden veure els nostres llegidors, el Sr. Rahola solament ha retirat les falses acusacions que feu sobre l'entusiasta redactor nostre, sostenint, però, lo que llençà sobre «REFLEX».

Satisfet el nostre company de redacció després de la noble satisfacció donada per el Sr. Rahola, esperem que aquest, després d'haver llegit la nostra editorial en contesta a les injúries inferides, farà també honor a la veritat i retirarà l'acusació que tan injustament ens dirigi.

Per sentar més les coses al seu lloc, ens plau insertar, reproduïda del seu original, la lletra que la Directiva del Centre Republicà adreçà al seu soci Damià Escuder, el dia que el donà de baixa de l'entitat.

Aquells moments, són de tothom prou

Centre
Unión Republicana
Gerona

Girona, 22 de Juny de 1931

Sr. En Damià Escuder
Ciutat

Hebert aparegut el vostre nom com a
firma en un manifest apoyant una candidatura
en favor de nostra aquesta Junta ha acordat
donar-vos de baixa d'aquesta societat per indis-
ciplina política

Vosqueus molts anys
El President
D. Rahola

ramos la virulencia del escrito que, como aludido, haya podido molestarle.

Y en cuanto al autor del referido suelto, nada hemos de decir; no hay calificativo bastante duro para despreciarlo, pues, además de haber sido injusto, no ha tenido la valentía ni la nobleza de que da prueba el protagonista de una de las grandes obras dramáticas de Echegaray, para evitar

Els motius que induïren a Escuder a apoiar una altra candidatura en

coneguts. No obstant, avui els tornarem a dir. Fóren dos: manca de catalanitat d'uns, i poc esquerrisme en altres. No més cal fer constar, per acabar, que quan Macià desautoritzà la candidatura que Estat Català presentava a les comarques gironines, els seus homes, obeïnt encara el que aleshores era el seu únic cabdill, retiraren la mateixa. I això, el Sr. Rahola ho sabia per haver-ho publicat al seu diari.

IMPRESA SALOMÓN MARQUÉS—GERONA